

Sjećanja - naši nezaboravljeni

Ivana Gračanac Moguš

Tamara Maturanec rođ. Stupar, magistra primarnog obrazovanja, (6. veljače 1979. – 23. rujna 2023.)

Tek što je započela nova školska godina, prosvjetarski krug i građani Bjelovara i Čazme zatečeni su tužnom vijешću da ih je, u četrdeset i petoj godini života, nakon teške bolesti napustila učiteljica razredne nastave, a prije svega majka i supruga Tamara Maturanec.

Tamara Maturanec kći Mirjane i Velimira Stupar, rođena je 6. veljače 1979. godine u Bjelovaru gdje je završila osnovnu školu, a potom i gimnazijsko obrazovanje, nakon kojeg je kao stipendistica Bjelovarsko-bilogorske županije upisala sveučilišni studij razredne nastave na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Diplomiravši u ožujku 2003. godine stekla je visoko obrazovanje u zvanju diplomirani učitelj koji je kasnije izjednačen s akademskim nazivom magistra primarnog obrazovanja, Tamara je imala obvezu zaposliti se na području svoje županije i to u trajanju dvostruko dužem od primanja stipendije. Svoje prvo radno iskustvo, još prije završetka studija, započela je u bjelovarskoj II. osnovnoj školi, a nakon stjecanja diplome, od jeseni 2003. do proljeća 2005. godine radila je na zamjenama i u svim ostalim školama u gradu Bjelovaru. U I. osnovnoj školi Bjelovar, osim pripravničkog staža koji je ostvarila na brojnim zamjenama za učitelje

telje razredne nastave, radila je i kao zamjena kao učiteljica matematike, a mjesec dana prije polaganja stručnog

ispita, dobiva posao na neodređeno radno vrijeme. Prvo zaposlenje na neodređeno radno vrijeme, učiteljice Tamare bilo je u maloj područnoj školi u bjelovarskom prigradskom naselju Klokočevac u kombiniranom razrednom odjelu. Nemalo puta Tamara je ponosno isticala kako je tada sa svojim učenicima u Područnoj školi Klokočevac, nakon školskog, plasirana i na međuopćinsku razinu natjecanja Lidrano. Osim redovnih obveza i onih izvannastavnih, Tamara se dodatno angažirala i kao voditeljica učenika Škole u prirodi za koju je izrađivala sve materijale potrebne za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ciljeva.

Iako je Tamara svojim radom i zalaganjem zasluženno dobila radno mjesto učiteljice razredne nastave na neodređeno radno vrijeme u maloj područnoj školi i kombiniranom razrednom odjelu, zamišljala je kako će tijekom učiteljske karijere, kako to obično biva, od seoske škole, jednoga dana svoje mjesto pronaći u nekoj od gradskih škola, u blizini svoga doma, no to se nije dogodilo.

Već nakon dvije godine postaje tehnološkim viškom i posao u I. osnovnoj školi Bjelo-

var i desetak kilometara od mjesta stanovanja udaljenoj maloj područnoj školi mijenja za svakodnevna putovanja na posao u čazmansku područnu školu u Gornjem Mikloušu, u maloj sredini i kombiniranom razrednom odjelu. Njezina ljubav prema poslu učiteljice bila je veća od svih životnih očekivanja s obzirom na to da je punih deset godina Tamara putovala četrdeset kilometara u jednom smjeru. Tek od 2017. godine malo se približila svom rodnom Bjelovaru te je odlazila je na posao u čazmansku područnu školu u Gornjem Dragancu, a uz svakodnevna putovanja, vožnju u svim vremenskim uvjetima, njen prosvjetarski duh nije posustajao te se ostvarila i kao supruga i kao majka dvojce sinova.

Uz nesebičnu podršku obitelji i supruga Gorana, Tamara nije odustajala te je svoj poziv učiteljice redovito nadograđivala uz različita stručna usavršavanja na lokalnoj i državnoj razini prenoseći svoju majčinsku toplinu i ljubav kao i znanje učiteljice na generacije svojih učenika kojima će njene vedar osmijeh, pravedan sud i plavi uvojci ostati u vječnom sjećanju.